

PATRIMONI AL CASTELL DE PERALADA

130 anys després, els jardins de Peralada s'obren al públic

La comarca afegeix un nou al·licient a la seva oferta turística de qualitat. Els jardins del Castell de Peralada, fins ara vedats al gran públic en la totalitat de la seva extensió -només es permetia l'accés a la façana de la torre, a l'entrada del casino, i durant el festival de música estiuenca una de les seves avingudes-, desplegaran, a partir del primer de juny, tots els seus encants a tothom que vulgui amb unes visites guiades en què es podran descobrir tots els detalls i secrets d'aquest magnífic paratge dissenyat a finals del segle XIX per un mestre en la matèria com François Duvergier (1807-1881).

Aquesta política de portes obertes serà el primer cop que es duu a terme als jardins del castell en els seus 130 anys d'història, desvet-

Y LA DESCOBERTA

SERÀ EL PRIMER COP EN 130 ANYS D'HISTÒRIA QUE SÓN ACCESSIBLES AL PÚBLIC

Y 'JARDINS DE PAPER'

UNA EXPOSICIÓ A LA BIBLIOTECA DEL CASTELL I QUÈ S'EXPLICA LA HISTÒRIA DELS JARDINS

DE PASSEIG. Una vista dels jardins del Castell de

Peralada amb una alzina centenària i la coneguda silueta de la torre al fons

ra en marxa) fet a l'Arxiu del Regne de Mallorca (indret on es troba bona part de la documentació relacionada amb la construcció dels jardins) per part d'Inés Padrosa, bibliotecària del castell, que ara treu a la llum multitud de detalls, com els plans originals dissenyats per Duvergier i la factura del que va cobrar: 800 francs) o els problemes amb què es van trobar els arquitectes encarregats d'executar el disseny del mestre a peu de terra (ja que Duvergier mai va venir a l'Alt Empordà, era ja molt gran) en descobrir que el territori no era pla com Duvergier havia cregut i que calia adaptar el disseny a les veritables corbes de nivell del terreny.

EL PASSEIG. Però el veritable espectacle es troba en endinsar-se pels carrers dels jardins. La recuperació dels canals d'aigua originals, que permeten gràcies a les diverses mines subterrànies l'autoproviment d'aigua, la sàvia combinació de zones ombrívols amb àrees lluminoses, el traçat laberíntic, l'existència d'un hivernacle que ja al segle XIX disposava de calefacció central, la presència d'una espectacular comunitat de cigonyes (la segona més gran a la comarca després de la dels Aiguamolls de l'Empordà) o la recuperació d'uns avaris modernistes originals que acullen uns exemplars de coloms i paons (també originals de l'època), són algunes de les sorpreses que esperen al públic.

DURANT LA PRESENTACIÓ d'aquesta nova activitat, Jaume Barrachina, conservador del Museu del Cas-

PETITS DETALLS. Una hora de passejada per un espai ple de racons de gran bellesa

Y LA VISTA

DURARÀ UNA HORA I INCLOURÀ TAMBÉ LA DESCOBERTA DE L'EXPOSICIÓ

Y ELS PUNTS FORTS

EL TRAÇAT LABERÍNTIC, LA PRESENCIA DE CIGONYES O L'EXTENSA VARIETAT D'ARBRES

tell, va voler recordar a tots els presents que una de les qüestions més importants abans de fer una visita als jardins passa per recordar (o descobrir, per a alguns) que l'existència d'uns jardins al segle XIX, aquests o qualsevol altre, era una raresa. En un món predemocràtic i carent d'allò anomenat la 'societat del benestar' que algú hiri es dedicava a cuidar i remodelar un pany de natura seguit uns criteris merament estètics i hedonistes per poder-ne gaudir tot passejant era un caprici a l'abast de molt pocs. I menys encara eren els que hi tenien accés fora dels cercles afins a la família.

Com a exemple, Barrachina va explicar que el famós llac que hi ha al costat de la torre va ser construït per satisfer els desitjos dels fills dels comtes, els quals volien un lloc on passejar en barca durant les estades estiuenques que la família feia a la comarca. En definitiva, una de les moltes anècdotes que descobriran els visitants que s'apunten a les visites guiades. Les visites seran a les 11 h i a les 17 h fins l'1 d'agost, i a les 11 h i a les 19 h fins l'1 de novembre. A l'hivern, no hi haurà un horari fix però es podrà concertar una visita amb reserva. El preu serà de 5,5 euros i la durada de la passejada és d'una hora.

ordres de Jaume Bosch i sempre seguint fil per randa la idea original que Duvergier va tenir al seu dia.

Per donar una idea de la cura i la importància que se li atorga a l'espai ens expliquen que la selecció de les espècies vegetals, en la mesura del possible, són les que el dissenyador francès va escollir. Aquest fet obliga en molts casos l'equip de jardineria a endinsar-se en el terreny de la ciència per clonar i tractar genèticament determinades llavors per mirar d'aconseguir les originals de l'època (avui en dia ja inexistents), que d'altra manera serien impossibles de trobar.

EXPOSICIÓ. Paral·lelament, la biblioteca del castell acull l'exposició 'Jardins de paper' en la qual es posa a disposició del públic tot el material bibliogràfic que relata la història de la creació d'aquest espectacular parc.

Aquest fet és especialment interessant per als futurs visitants per poder contextualitzar la importància dels jardins de Peralada. Cal saber, per exemple, que al

L'EXPOSICIÓ. Els plans originals que Duvergier va dissenyar al seu dia

seu dia només Barcelona i Sevilla gaudien d'uns jardins d'aquesta categoria.

A la mostra, entre moltes altres coses, se'n explica que Antoni de Rocafort, comte de Peralada, i

Tomàs de Rocafort, comte de Savall (els dos germans filantrops i mecenes), van ser les dues persones que varen tenir la idea i l'impetuosa, ara fa 140 anys i després d'una visita a l'Exposició Univer-

sal de París, de decidir-se a crear aquest espai seguint les directrius dels châteaux francesos que triomfaven a l'època.

L'exposició es basa en un exhaustiu treball de recerca (enca-

ANGEL REYNAL